

Glidninger i skråning ovenfor jernbanelinjen i Bårilidalen omkring pel 6640. Hovedbanen.

I høst har foregått en glidning i den forholdsvis bratte jordskråning ovenfor jernbanelinjen omkring pel 6640. Hovedbanen. Glidningen har sett faretruende ut for jernbanelinjen. Av situasjon på vedlagte tegning nr. 85 fremgår omfanget av glidningen pr. 15/1.1930. Etter utførelsen av boringer i 3 tverprofiler anført på samme tegning er dog forholdene for nærværende ikke så alvorlige som man får inntrykk av ved befaring på stedet. Imidlertid kan forholdene lett forverres til våren hvis der ikke gjøres noget for å stanse glidningen.

Som man vil se av de 3 profiler, har fjellet et forholdsvis gunstig forløp, idet det 30 a 40 m. tilvenstre for linjen ligger omtrent horisontalt. De løse jordarter over fjellet består av fin sand og lerholdig fin sand, hvortil kommer ^{impliserte} imidlertid tynde lerlag.

I profil 6639 + 5 var der fra 10 - 30 m. venstre sterkt vannførende fin sand på fjell med overliggende uttørket lere. I borhullene 50 og 60 m. venstre var grunnen temmelig tørr til det dyp hvortil blev undersøkt. I borhull 40 m. v. var det samme tilfelle til ca. 4 m. dyp, men herfra var sanden meget våt.

I profil 6641 fra 10 - 30 m. venstre dekker et $1/2 - 3/4$ m. mektig lag finsand et stenete underlag, som ligger på fjell. I borhull 30 m. venstre var det meget vann i den fine sand. I borhullene 40 - 60 m. v. var det øverste lag bløtt til 1.5 a 2 m.s dyp. Videre på dypet blir massen etterhvert helt tørr og fast. Etter optagning av prøvehull 50 m. v. forsøktes å bore til fjell med sonderbor. Massen var imidlertid så fast, at det ikke var mulig å få boret ned.

I profil 6643 viste borhullet 30 m. v. at det var sterk vannføring fra 2 - 2.4 m.s dyp, men derefter var grunnen helt tørr ned til fjell. I borhullene 40 - 60 m. venstre er grunnen bløt og vannførende i en dybde fra en halv til ca. 2 meters dyp. I borhull 40 m. v er der

dessuten meget bløt lerholdig sand fra 4 - 6 m.s dyp og i borrhullet 60 m.
v. ligeledes fra 4.5 til ca. 5.5 m.s dyp.

Tiltross for at grunnen på sine steder kan være sterkt vannholdig på større dyp er det dog neppe tvilsomt at den glidning som hittil har foregått er en overflateglidning som skyldes opbløtning av grunnen fra overflatevann.

Den beste måte å stabilisere forholdene på blir derfor drenering av skråningen mellom ca. pel 6639 og 6644 og så langt opover denne at de partier som har vært på glid kommer innenfor dreneringsområdet.

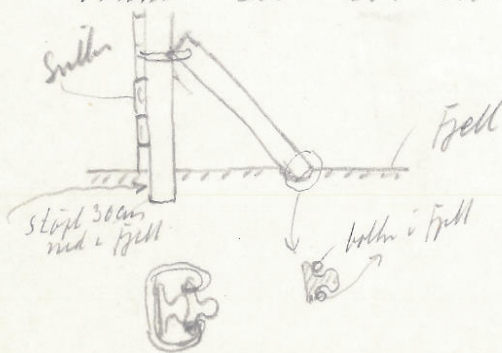
Langs bratteste skråning bør legges et passende antall drengrofter ca. 2 m. dype. Det bør avgjøres på stedet hvor grøftene skal ligge.

For å støtte foten av jordskråningen på det sted hvor fjellet begynner å legge sig horisontalt har vært på tale istedetfor mur å anbringe en anordning med sviller støttende sig til skinner som er fastboltet i fjellet. Da jeg nu antar at drenering vil vise sig å være tilstrekkelig, bør iverksettelsen av denne anordning foreløbig utsettes. Den foreslåtte drenering bør være ferdig før sneløsningen begynner.

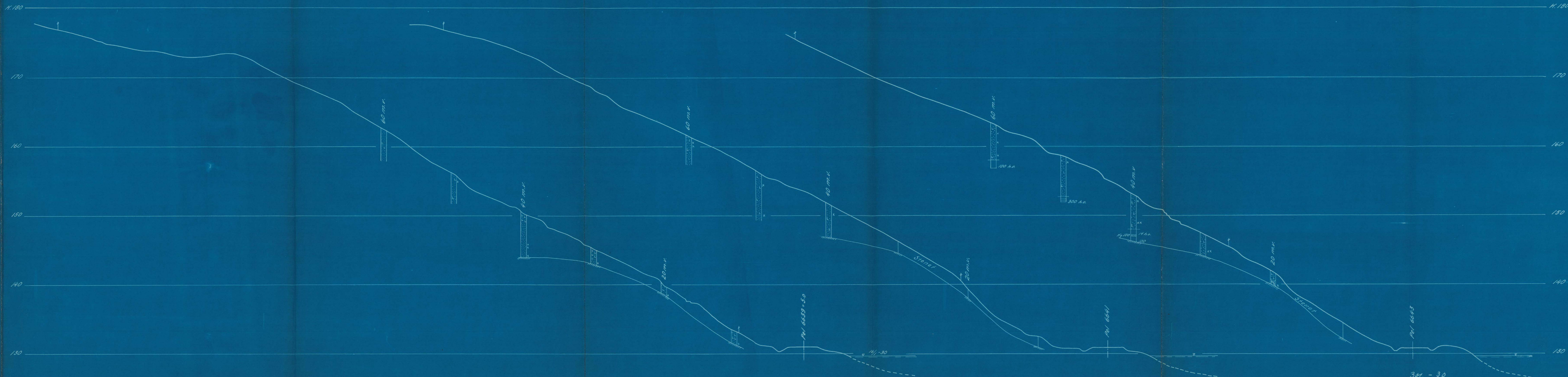
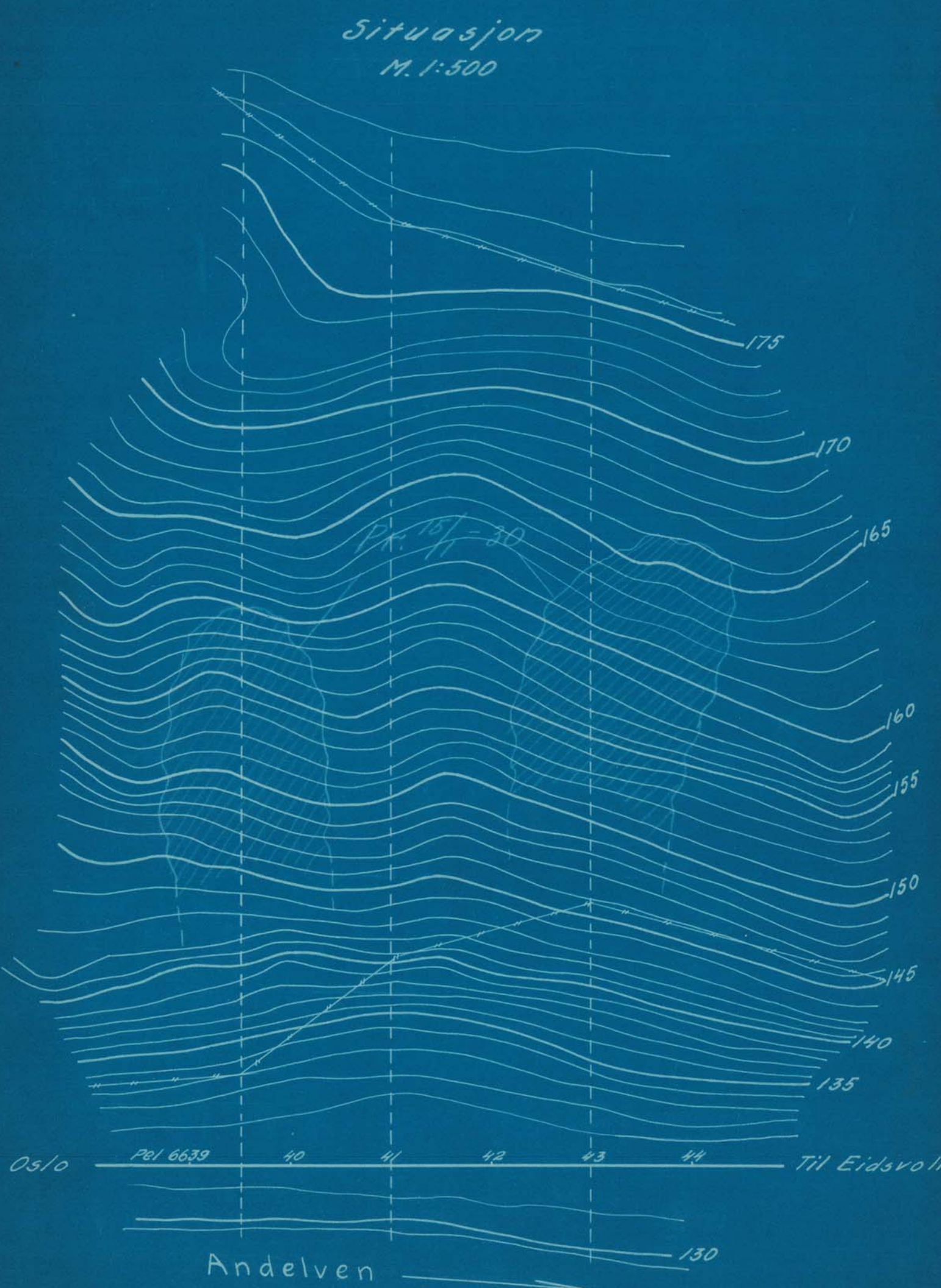
5/2.1930.

A. L. Rosentund

24/3 - 30. Saa paa forholdene i Bålidalen sammen med Gjerer. Arrangementet med skinner og sviller var paa begynnelse for denne rapport var fremkommet og blev besluttet (Gjerer) utført. Arbeidet hermed var nu nesten ferdig. Der var brukt ca. 200 m. gamle 40 kg. skinner. (1.5 til 2 m. p. m.) I den ledende skinn var gjort et hull for skråskinnen og denne blev desuden holdt ind til vertikalskinnen ved en smijevins brille. Det blev så meget solidt. Slike det tredje forreng mell. 6639 og 6643 + 5. var detket av en slik anordning. På forsiden mell. villene og jordbakken var stampet ned et 30 cm. bredt lag med kullstøv med til fjell.

Boringsresultater
 Glidning ca. pel 6640
 Hovedbanen
 M. 1:200

30/1 - 30
 A. S. Rosentun

N. S. B. Geolog
 Tegn. nr. 85